

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 11 februari 1904, kl. 7 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om stämpelfrihet för tillståndsbevis för utföfvande af tillverkning vid skattefritt bryggeri.

(1:a A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, n:o 145, hafva herrar A. C. Bökelund och P. O. Lundell föreslagit,

»att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande förordning angående stämpelafgiften, att tillståndsbevis, som på grund af 26 § i nådiga förordningen angående tillverkning och beskattning af malt-drycker den 17 juni 1903 utfärdas, må vara fritt från stämpel».

Till stöd för sitt förslag hafva motionärerna anført följande:

»Jämlikt 26 § i nådiga förordningen angående tillverkning och beskattning af malt-drycker den 17 juni 1903 åligger det tillverkare af skattefri malt-dryck att, innan tillverkningen skall taga sin början, till Konungens befallningshafvande ingifva skriftlig anmälan och därvid lämna vissa uppgifter, hvarefter Konungens befallningshafvande, där hinder ej möter, meddelar tillståndsbevis för tillverkningens utföfvande, och skall detta tillståndsbevis, som torde vara att hänföra till sådant »tillståndsbref för utföfvande af näring eller yrke», som omnämnes i 3 §

af kungl. förordningen angående stämpelafgiften den 2 juni 1899, beläggas med stämpel till belopp af fem kronor.

Det torde icke kunna bestridas, att genom införande af maltskatt svagdrickshandteringen i viss mån försvårats, och ehuru svagdrickat undantagits från beskattning, har likväl svagdricksbryggaren att bidraga till statens utgifter för tillsynen vid bryggeriet med belopp, som relativt icke är så obetydligt, då bidraget uppgår till en fjärdedel af maltskatten för de första 30,000 kilogram malt, som afverkas vid ölbryggerierna, ett afverkningsbelopp, som många af de mindre ölbryggerierna kanske obetydligt öfverskrida under tillverkningsåret. Utgiften till stämpeln å tillståndsbeviset torde vid detta förhållande för de mindre svagdricksbryggerierna, där omsättningen är ringa och följaktligen inkomsterna små, vara rätt betungande, helst omständigheterna kunna tvinga bryggaren att upphöra med den en gång anmälda tillverkningen för att sedermera under tillverkningsåret, då hindret bortfallit, åter upptaga densamma, i hvilket fall nytt tillståndsbevis måste utlösas. Skäl synes oss därför föreligga att efterskänka nämnda stämpelafgift, hvarigenom också en af anledningarne till svagdricksbryggarnes å möten i olika delar af landet uttalade missnöje med maltskattelagen torde blifva undanröjd.»

Grunden till förevarande motion är, såsom af den anförda motiveringen framgår, att enligt motionärernas förmenande ifrågakommande slag af tillståndsbevis skulle hänföras till den under 3 § i gällande förordning angående stämpelafgiften förekommande rubriken »tillståndsbrief för utföfvande af näring eller yrke». Stämpel å dylikt tillståndsbrief, utfärdadt af Konungens befallningshafvande, utgår med 5 kronor.

Det torde emellertid kunna ifrågasättas, huruvida de nu afsedda tillståndsbevisens beläggande med stämpel till samma belopp som »tillståndsbrief» är med stämpelförordningens föreskrifter fullt öfverensstämmande.

I berörda förordning finnes nämligen upptagen äfven rubriken »bevis» med olika underafdelningar; och då förordningen angående tillverkning och beskattning af maldrycker för nu ifrågakomna slag af handlingar uttryckligen använder benämningen bevis, lärer väl en dylik handling böra äfven med hänsyn till stämpelbeläggning vara att betrakta såsom vanligt, af offentlig myndighet utfärdadt bevis och såsom sådant, i likhet med flertalet af de bevis, som utfärdas af statsmyndigheterna, hänförligt till »bevis, annat» samt förty underkastadt stämpelafgift af endast 50 öre.

Enligt hvad för utskottet är känt, har ock hos flera länsstyrelser denna uppfattning gjort sig gällande vid stämpelbeläggning af dylika tillståndsbevis. Vid sådant förhållande och då en stämpelavgift af 50 öre, hvilken avgift i regel kommer att utgöras endast en gång om året, i förevarande fall icke läser kunna anses nämnvärdt betungande, finner utskottet stämpelfrihet för ifrågavarande slag af tillståndsbevis så mycket mindre böra stadgas, som eljest äfven för åtskilliga andra slag af bevis stämpelfrihet med lika stort berättigande torde kunna ifrågasättas.

Utskottet hemställer fördenskull,

att herrar Bökelunds och Lundells förevarande motion om stämpelfrihet för tillståndsbevis för utöfvande af tillverkning vid skattefritt bryggeri icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 februari 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
